

Territorium anlagte Jærnbaners Bedkommende at tiltræde den mellem forfællelige europæiske Stater under 14de Oktober 1890 i Bern affluttede internationale Overenskomst om Godsbefordring paa Jærnbanerne". Jeg skal blot bemærke, at de Stater, der have sluttet en saadan international Overenskomst ere: Belgien, Frankrig, Italien, Nederlandene, Luxemburg, Rusland, Svejts, det tyske Rige og Østrig-Ungarn, altsaa de betydeligste Stater i Europa. Fra tyss Side har man ønsket, at disse Regler skulde gøres anvendelige paa Forholdet mellem Danmark og Tyskland og i det hele mellem Tyskland og Skandinavien, og dette er Foranledningen til, at Spørgsmaalet rejss i dette Øjeblik, ellers havde det været min Tanke at sætte det i Forbindelse med de almindelige Bestemmelser, som skulle gives i Henhold til § 27 i Loven om Statsbanedriften, hvorom Forslag altsaa vil fremkomme senere. Imidlertid, dette Forslag er en Forberedelse til at kunne gennemføre de Bestemmelser, som der er Tale om. Det gaar ud paa at ordne Godsbefordringen mellem forfællelige Lande — ikke Person- og Kessjogodsbefordringen, men Fragtgodsbefordringen. Det vil imidlertid ikke fastsætte eller binde Taksterne, men kun ordne Forholdet mellem de forfællelige Jærnbanestyrelser navnlig med Hensyn til Betingelserne for Godsets Modtagelse og Aflevering, Transportens Udførelse og Afbrydelse samt Ordningen af forfællelige Netsforhold. Bl. a. indeholdes der i Overenskomsten Bestemmelser om, at disse Netsafgørelser i de forfællelige Lande skulle være bindende for andre Lande og allerede derfor maa der søges Lovhjemmel for den. Blandt andre Bestemmelser af ikke ringe Betydning, fastsættes der endvidere, at de offentlige gældende Tariffer skulle være lovligt gældende i alle Tilfælde, og der forbydes altsaa Afkøring underhaanden for forfællelige Jærnbanelinier, der underbyde hinanden lige over for større Etablissementer. Dette gælder ikke saa meget her i Landet, men vil saa megen Betydning andetsteds. Lovforslaget er ledsaget af Bemærkninger, som ganske vist ikke ere meget udførlige, men om hvilke jeg tør tro, at de kort og klart give den fornødne Oplysning og fremhæve de Momenter, det kommer an paa til at bedømme Overenskomsten, som jo er af et temmelig betydeligt Omfang. Hermed anbefaler jeg Lovforslaget til Tingets Overvejelse.

Det andet Lovforslag er Forslag til Lov om Kontorholdsgodtgørelse ved Postvæsenet. Med Hensyn til dette Forslag skal jeg blot henvise til dets Indhold og de det ledsagende Bemærkninger.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Arbejdsretter og Enighedskamre.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2773—86).

Lovforslaget sættes under Forhandling.

Forslagsstilleren (Bramsen): Naar ærede Medlemmer kaste Blikket paa det Lovforslag, jeg har haft den Ære at forelægge for det høje Ting, ville de straks bemærke, at det bestaar af to Hovedafdelinger, nemlig en med Overskriften „Arbejdsretter“ og en anden med Overskriften „Enighedskamre“. Denne Adskillelse har sin Begrundelse i, at disse to Institutioner, uagtet de begge maa siges at skulle bringes til Beje for at afgøre Stridigheder mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, dog hver for sig er af en Bestaaffenhed, der adskiller dem fra hinanden i meget væsentlig Henseende. Naar jeg skulde definere Arbejdsrettens Karakter, vil jeg sige, at det er individuelle Stridigheder mellem Arbejdere og Arbejdsgivere i Anledning af Arbejdsaftaler, som bestaar, altsaa af indgaaede Arbejdsaftaler, angaaende Fortolkningen af Indholdet af den Arbejdskontrakt, under hvilken de to Parter befindes sig. Enighedskamrenes Opgave skulde da være Forsøg paa Tilvejrbringelsen af Overensstemmelse i Henseende til opstaaet Meningsforstel og Stridigheder om kommende fremtidige Arbejdsforhold, om Fortsættelsen af et tilendebraagt Arbejdsforhold eller Genoptagelsen af et saadant, for saa vidt Arbejdet maatte være nedlagt af Arbejderne, eller for saa vidt Arbejdsgeberne gennem en fælles Beslutning maatte have ladet Arbejdet ophøre i deres Virksomheder. De ville let bemærke, at de under den første Afdeling faldende Stridigheder ere af den Bestaaffenhed, at de kunne gøres til Genstand for retslig Afgørelse, Dom og Eksekution, hvormod de Overensstemmelser, som henhøre under Enighedskamrenes Virksomhedsomraade, i den Henseende ere af ganske modsat Bestaaffenhed, idet de angaa Forhold, som skulle indgaaes, og hvor en Fjernelse af Overensstemmelserne vil komme til at bero paa den frivillige Overenskomst mellem de interesserede Parter i Arbejdsforholdet. Jeg skal af disse Grunde ledsage hver af de to Slags Institutioner med nogle Bemærkninger for sig; der er i øvrigt ogsaa i anden Henseende en Forstel imellem dem, efter som